

Af det svar, som både hr. Bjarne Laustsen og jeg har fået, fremgår det, at der fra 2003 til 2004 videreføres 39 mio. kr., og at der fra 2004 til 2005 videreføres yderligere 37,5 mio. kr. Man får altså den udmeldte bevilling plus de overførte midler, og så kommer der 50 mio. kr. oveni.

Men lad os fastholde, at det, vi taler om her, er en forlængelse af en lov, som har vist sig at virke, og som man bruger til aktiv beskæftigelsesfremme fra lovgivningsmagts side, fordi man mener, at der stadig er behov for det. Hvis hr. Bjarne Laustsen mener, at der skal diskuteres nye emner og nye initiativer, kan vi jo tage det op i et andet regi, men forslaget her er en videreførelse af en eksisterende ordning, som ellers ville løbe ud.

Elisabeth Geday (RV):

Jeg tror, jeg vil holde mig til det helt konkrete lovforslag og lade være med at begive mig ud i nogle overvejelser om beskæftigelsessituationen, og hvad denne her regering har gjort og ikke gjort, især da vi jo er et parti, der indgår i en stor del af det forlig, der ligger til grund for den beskæftigelsesindsats, som i øjeblikket bliver udført.

Normalt er det sådan, at der kun kan tilbydes vejledning og opkvalificering i 6 uger i det første ledighedsår. Logikken er, at den ledige i det første år skal bruge al sin energi på målrettet job-søgning og de discipliner, der knytter sig til job-søgning, og det er den logik, som ligger bag forliget om »Flere i arbejde«, som Det Radikale Venstre er en del af.

Af konjunkturhensyn er der indført en særlig ordning, der under visse omstændigheder giver mulighed for at give nyledige tilbud og vejledning om opkvalificering i op til 1 år. Ordningen er tidsbegrænset, og lovforslaget forlænger ordningen ½ år frem til den 1. januar 2006.

Forslaget er målrettet de personer, som i dag bliver ledige på områder af arbejdsmarkedet, hvor vi ikke kan regne med at der fremover vil være beskæftigelse i Danmark. Det gælder f.eks. visse slagteriarbejdere og værftsarbejdere, og tidligere ville det også have været tilfældet for syerskerne. Lovforslaget tilsigter, at disse personer med det samme kan gå i gang med omskoling til et arbejde, hvor der i dag er mangel på arbejdskraft, bl.a. i omsorgs- og plejesektoren, som det er nævnt tidligere.

Det Radikale Venstre kan tilslutte sig lovforslaget, men vi har dog den ene bemærkning, at forlængelsen på ½ år forekommer lige lovlig

kort. Jeg går ud fra, at forlængelsens korte varighed er et udtryk for optimisme i regeringen med hensyn til konjunkturudviklingen, herunder udviklingen i beskæftigelsen. I Det Radikale Venstre er vi nok knap så optimistiske som regeringen. Vi tror desværre, at der kan blive behov for denne ordning lidt længere end blot til årsskiftet, og samtidig forekommer det mig, at det er en lige lovlig kort frist at give arbejdsformidlingen og de andre aktører, der skal føre lovforslaget ud i livet. Vi vil derfor i udvalgsarbejdet søge at få opbakning til at få forlænget ordningen yderligere, så den bliver forlænget med i alt 1 år.

Kristen Touborg (SF):

Da SF's ordfører, hr. Ole Sohn, ikke kan være til stede i øjeblikket, skal jeg på SF's vegne give udtryk for vores holdning:

Kl. 17.10

Forslaget er bedre end ingenting, men det korte tidsperspektiv er problematisk, idet disse korte forlængelser gør det langt vanskeligere for AF, a-kasserne og andre aktører at tilrettelægge hensigtsmæssige og økonomisk bærbare forløb.

SF mener, at der bør udvikles en helt ny ramme med krav til indhold og varighed, som giver langt bedre mulighed for opkvalificering af de ledige i første ledighedsperiode, så ledige kan få nogle reelle nye kompetencer. Det vil imidlertid kræve en ny arbejdsmarkedspolitik, som regeringen desværre ikke vil erkende at der er behov for, men forhåbentlig vil Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre snart erkende, at der skal andre boller på suppen, hvis der skal gøres noget reelt for at sikre arbejdsløse bedre uddannelsesmuligheder i ledighedsperioder.

SF er positiv over for forslaget.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Det er jo stadig den 5. april, så jeg har bevaret min positive velvilje over for beskæftigelsesministerens forslag – et forslag, som man kan kalde en tilbagevendende begivenhed, og som kan betegnes som en lap på et af de huller, der er efterladt af forliget om »Fire i arbejde«, og som begrænser mulighederne for, at arbejdsløse kan få ret til et ordentligt tilbud om videre/efteruddannelse under det første års arbejdsløshed.

Jeg skal nok lade være med at lægge op til en større diskussion om problemerne i »Fire i arbejde«-forliget, men jeg synes alligevel, det er tankevækkende, at nogle af forligspartierne både i dag og ved mange andre lejligheder udtrykker